दिव्याप्सरोगणशतैराकीर्णान्यवलोकयन् ।
नातृप्यत द्विजश्रेष्ठः प्रोद्भूतपुलको मुने ॥ २२ ॥
क्वचित् प्रस्रवणाद्भ्रष्टजलपातमनोरमं ।
प्रनृत्यच्छिखिकेकाभिरन्यतश्च निनादितं ॥ २३ ॥
दात्यूहकोयष्टिकाद्यैः क्वचिच्चातिमनोहरैः ।
पुंस्कोकिलकलालापैः श्रुतिहारिभिरन्वितं ॥ २४ ॥
प्रफुल्लतरुगन्धेन वासितानिलवीजितं ।
मुदा युक्तः स ददृशे हिमवन्तं महागिरिं ॥ २५ ॥
दृष्ट्वा चैतं द्विजसुतो हिमवन्तं महाचलं ।
श्वो द्रक्ष्यामीति संचिन्त्य मतिश्चक्रे गृहं प्रति ॥ २६ ॥
विभ्रष्टपादलेपोऽथ चिरेण जडितक्रमः ।
चिन्तयामास किमिदं मयाज्ञानादनुष्ठितं ॥ २७ ॥
यदि प्रलेपो नष्टो मे विलीनो हिमवारिणा ।
शैलोऽतिदुर्गमश्चायं दूरश्चाहमिहागतः ॥ २८ ॥
प्रयास्यामि क्रियाहानिमग्निशुश्रूषणादिकं ।
कथमत्र करिष्यामि सङ्कटं महदागतं ॥ २९ ॥
इदं रम्यमिदं रम्यमित्यस्मिन् वरपर्व्वते ।
सङ्कटष्टिरहं तृप्तिं न यास्येऽब्दशतैरपि ॥ ३० ॥
किन्नराणां कलालापाः समन्ताच्छ्रोत्रहारिणः ।
प्रफुल्लतरुगन्धांश्च घ्राणमत्यन्तमृच्छति ॥ ३१ ॥
सुखस्पर्शस्तथा वायुः फलानि रसवन्ति च ।
हरन्ति प्रसभं चेतो मनोज्ञानि सरांसि च ॥ ३२ ॥

Digitized by Google